

Možycź ma psches doły, hory
Moja wóscź te kupzow tworj
Ludžom haſle, ha ha ha,
S kraja do kraja.

6. A wěrowanju, k kšchcženju
Schtó by njechał, ha ha ha,
Kjanoſ' wošyſka?
Te chzu ja najradšcho džělacź,
S kwařarjemi duzy spěwacź:
Kjane holecžo, ha ha ha,
Lubuj wojnarja!

Handrij Zejleř.

17. Zlamany slub.

Čěski hlós.

1. Pod hrodžišcězom niže klóschtra
Krařna róža ſakcěwje;
:: Pod lipu tam ſ wojownikom
Steji holecžo ſbožowne. ::
2. „Kaž nad nami tuta ſkała
— Džesche wojak — njeſhabla,
:: Tak je moja luboſcź ſtajna;
Wěř mi, luba najrjeńšcha!“ ::
3. Ptacžik pať tam ſ hłojcěku wije,
Holecžo ſmějo wotmolwi:
:: „Luby mój mje njeſarudži,
Twoja pěžeń, ptacžko, lži.“ ::